

Dosarul nr. 2ra-593/20

Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul Rîșcani (jud. L. Hoplevițaia)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. M. Anton, I. Țurcan, V. Cotorobai)

DECIZIE

20 mai 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru
Dumitru Mardari
Nicolae Craiu

examinând recursul declarat de Ivan Manziuc, reprezentat de avocatul Radu Rusanovschi

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Ivan Manziuc împotriva Universității Agrare de Stat din Moldova cu privire la anularea ordinelor de sancționare disciplinară, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru perioada lipsei forțate de la serviciu și a indemnizației și repararea prejudiciului moral

împotriva deciziei din 17 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Ivan Manziuc, admis apelul declarat de Universitatea Agrară de Stat din Moldova, casată hotărârea din 15 martie 2019 a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani și pronunțată o nouă hotărâre, prin care acțiunea a fost respinsă integral

constată:

La 27 noiembrie 2017, Ivan Manziuc a depus cerere de chemare în judecată împotriva Universității Agrare de Stat din Moldova, intervenient accesoriu Confederația Națională a Sindicatelor din Moldova cu privire la anularea ordinelor de sancționare disciplinară, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru perioada lipsei forțate de la serviciu și a indemnizației și repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii a invocat că prin ordinul nr. 202 din 1 septembrie 2017 emis de Universitatea Agrară de Stat din Moldova, a fost eliberat din funcția de șef al cazangeriei în baza art. 86 alin. (1) lit. g) Codul muncii - încălcarea repetată, pe parcursul unui an, a obligațiilor de muncă, dacă anterior salariatul a fost sancționat disciplinar.

A considerat eliberarea sa din funcție absolut ilegală, ca una ce afectează drepturile și interesele constituționale, protejate de legislația în vigoare.

A relatat că la USAM a activat timp de 40 de ani, din care ultimii 33 de ani, în calitate de șef cazangerie, pe parcursul activității îndelungate nu a avut observații sau sancționări cu referință la calitatea muncii.

La 1 mai 2017, în urma încălcării de către noua administrație a USAM a condițiilor expuse în contractul de exploatare și deservire a cazangeriei și rețelelor termice al complexului din 1 ianuarie 2010, capitol II, pct. 7, salariul lucrătorilor din cazangerie s-a micșorat de 4-5 ori.

Astfel, colectivul cazangeriei a reclamat încălcarea în diverse instanțe, inclusiv s-au prezentat, prin înscriere oficială, în audiență la rectorul Universității, însă problema nu a fost soluționată.

Ulterior, încă de două ori, prin audiență și printr-o notă informativă, a fost raportată rectorului situația critică din cazangerie, precum și la comitetul sindical, ca urmare, însă, administrația Universității a început un val de persecutări a lucrătorilor cazangeriei, care în semn de protest boicotau ieșirea la muncă.

A menționat că în nota informativă a juristului UASM din 27 iulie 2017 se raportează eronat situația din cazangerie, la fel ca și în nota informativă a juristului UASM, nedatată.

A subliniat că juristul UASM a motivat nefondat propunerea de sancționare disciplinară a lui, pentru încălcarea disciplinei de muncă, în baza art. 206 alin. (1) lit. c) Codul muncii cu aplicarea sancțiunii disciplinare, mustrare aspră.

La 3 august 2017, rectorul USAM a semnat ordinul nr. 179, prin care i-a fost aplicată mustrare aspră, menționând că, personal, a luat cunoștință despre investigațiile administrației UASM abia la anunțarea ordinului de sancționare, iar Comitetul sindical al USAM, membru al căruia este, nu l-a consultat în această privință.

A remarcat că administrația a ignorat dispozițiile art. 349 lit. c) Codul muncii.

Așadar, conflictul a durat până la 1 septembrie 2017, când a fost emis ordinul nr. 202 de eliberare din serviciu, care are la bază procesul-verbal nr. 4 din 28 august 2017 ce confirmă neprezentarea documentației tehnice și dările de seamă pe utilajul și instalațiile de gaz, cât și notele informative ale prorectorului și juristului UASM.

Referitor la procesul-verbal nr. 4 din 28 august 2017, a declarat că, în perioada 11-15 august 2017, cazangeria nu a fost supusă controlului din partea semnatarilor procesului-verbal nr. 4 din 28 august 2017, fapt confirmat prin lipsa înregistrării în Registrul de schimb al lucrătorilor, angajații cazangeriei de asemenea nu confirmă efectuarea controlului în perioada 11-15 august 2017, lipsa unui act cu recomandarea de a lichida neajunsurile depistate constituie dovada faptului că un control al cazangeriei în perioada menționată nu s-a efectuat, veridicitatea procesului-verbal nr. 4 din 28 august 2017 este categoric infirmată prin lipsa permisului de exercitare pentru desfășurarea activităților și/sau lucrărilor în domeniul securității industriale la persoanele semnate, Iurie Melnic, Artur Goia și Ruslan Burca.

A obiectat că notele informative ale prorectorului și juristului UASM sunt fictive, vădit pretențioase, cu multiple incorectitudini tehnico-normative.

Totodată, a relevat că pe parcursul activității sale cazangeria regulat a fost supusă controlului din partea instanțelor de supraveghere, care nu au fixat abateri de la regulile și normativele tehnice în vigoare, toată documentația necesară bunei funcționări a cazangeriei fiind întocmită conform cerințelor stabilite, în special,

planurile de pregătire către sezonul de încălzire, actele lucrărilor executate, iar anumite note informative și explicații le-a prezentat rectorului prin cancelarie, până la momentul eliberării.

Insinuarea neadecvată a unor încălcări inventate s-a finalizat cu eliberarea sa ilegală de la locul de muncă, din nou, fără acordul în scris al sindicatelor, ca urmare acțiunea administrației USAM denotă încălcarea prevederilor art. 87 alin. (1), (4) Codul muncii.

Înscenarea de către administrația USAM a pedepsirii disciplinare și a eliberării din funcție se reflectă mai ales prin prisma restabilirii de la 1 septembrie 2017 a salarizării angajaților cazangeriei conform prevederilor contractului de exploatare și deservire a cazangeriei și rețelelor termice al complexului din 1 ianuarie 2010, deci administrația USAM a acționat fraudulos cu scopul de a schimba lucrătorii.

A mai notat că, în scopul consultării specialiștilor, a suportat anumite cheltuieli suplimentare legate de contestarea eliberării.

La fel, a accentuat că acțiunile de violență morală, declanșate de administrația USAM, l-au afectat fizic și psihic, i-au deteriorat starea de liniște, drept urmare, trece printr-un șir de suferințe psihice.

Și-a întemeiat pretențiile în baza dispozițiilor art. 30, 31, 87, 89, 90, 353, 354, 355, 356 Codul muncii, art. 1404, 1422, 1423 Cod civil, art. 4, 5, 7, 8, 12, 15, 19, 22, 24, 27, 55-56, 59-60, 67, 117, 121, 130, 166-167 CPC.

A solicitat admiterea acțiunii, anularea ordinelor nr. 179 din 3 august 2017 și nr. 202 din 1 septembrie 2017 emise de Universitatea Agrară de Stat din Moldova, restabilirea lui în funcția deținută până la 1 septembrie 2017, cu achitarea recompenselor salariale stabilite în contractul de exploatare și deservire a cazangeriei și rețelelor termice al complexului din 1 ianuarie 2010, începând cu 1 mai 2017, repararea prejudiciului material și prejudiciului moral în cuantum de 75 de lei.

La 20 septembrie 2018, Ivan Manziuc, reprezentat de avocatul Radu Rusanovschi a depus cerere de concretizare a cerințelor, prin care a solicitat anularea ordinelor nr. 179 din 3 august 2017 și nr. 202 din 1 septembrie 2017 emise de Universitatea Agrară de Stat din Moldova în partea ce se referă la el, restabilirea lui în funcția deținută în cadrul Universității Agrare de Stat din Moldova până la 1 septembrie 2017, obligarea pârâtului de a achita salariul stabilit conform contractului de exploatare și deservire a cazangeriei și rețelelor termice al complexului din 1 ianuarie 2010, începând cu 1 mai 2017 până la 1 septembrie 2018 în sumă de 117 000 de lei, încasarea din contul pârâtului în beneficiul lui a sumei de 27 000 de lei pentru compensarea concediilor de odihnă nefolosite de către el pentru ultimii 3 ani de activitate, a sumei de 75 000 de lei cu titlu de prejudiciu moral și a cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 5 000 de lei.

Prin hotărârea din 15 martie 2019 a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani, a fost admisă acțiunea parțial.

A fost anulat ca fiind ilegal punctul 1 din ordinul nr. 179 din 3 august 2017 în partea aplicării în privința lui Ivan Manziuc a sancțiunii disciplinare sub formă de muștrare aspră și punctul 3 din ordinul nr. 202 din 1 septembrie 2017 în partea eliberării din funcție a șefului cazangeriei, Ivan Manziuc.

A fost restabilit Ivan Manziuc în funcția de șef al cazangeriei, începând cu 1 septembrie 2017.

A fost obligată Universitatea Agrară de Stat din Moldova să calculeze și să achite lui Ivan Manziuc salariul pentru absența forțată de la muncă în mărime nu mai mică decât salariul mediu al salariatului pentru perioada de la 1 septembrie 2017 până la 15 martie 2019.

A fost încasată de la Universitatea Agrară de Stat din Moldova în folosul lui Ivan Manziuc suma 7 500 de lei cu titlu de prejudiciu moral.

În rest, în partea încasării compensației pentru concediile de odihnă nefolosite acțiunea a fost respinsă.

Prin decizia din 17 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Ivan Manziuc, admis apelul declarat de Universitatea Agrară de Stat din Moldova, casată hotărârea primei instanțe și pronunțată o nouă hotărâre, prin care acțiunea a fost respinsă integral.

La 3 februarie 2020, prin intermediul Oficiului Poștal, Ivan Manziuc, reprezentat de avocatul Radu Rusanovschi a declarat recurs împotriva deciziei din 17 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat că prima instanță corect a reținut faptul că la eliberarea lui din funcție au fost încălcate, inclusiv și prevederile art. 87 alin. (4) Codul muncii, nefiind prezentate probe de către angajator care ar demonstra contrariul, iar argumentele angajatorului referitor la faptul că organul sindical cunoștea despre concedierea lui, le-a considerat ca fiind irelevante, invocând că legea cere nu existența unei eventuale cunoașteri de către organul sindical a faptului concedierii persoanei, ci impune respectarea condiției de obținere a acordului preliminar.

În acest sens, instanța de apel nu a făcut nicio explicație și nici nu a examinat cerințele lui sub acest aspect.

Având în vedere prevederile art. 87 alin. (1) și (4) Codul muncii, a remarcat că un astfel de acord în scris nu a fost solicitat de către angajator, nu există o adresare care să denote un răspuns tacit obținut de către angajator, fiind o abatere de la legislație, ceea ce denotă ilegalitatea concedierii lui.

Totodată, a specificat că în cadrul ședinței de judecată prin audierea martorilor, angajații ai cazangeriei, a fost stabilit că toți angajații cazangeriei activau în cadrul unei brigăzi formate în temeiul unui contract colectiv de brigadă, niciun membru al brigăzii nu a semnat careva alte contracte fie individuale de muncă ori altele cu administrația UASM, unicul fiind contractul colectiv de brigadă, careva comisii nu au fost inspectate în intervalul de timp indicat și că anterior toată brigada, care activa în cazangeriei, a informat rectorul despre faptul că nu doresc să lucreze cu salariul care a fost micșorat neîntemeiat.

Instanța de apel însă nu a combătut prin careva explicații, argumentări ori altă formă abaterile invocate de elși constatate de prima instanță.

La fel, se pretinde a fi aplicate în privința lui de către administrația UASM a cărorva sancțiuni disciplinare pentru faptul că nu a putut prezenta actele solicitate, nefiind clar despre care acte este vorba în procesul-verbal, când și de către cine au

fost solicitate, în circumstanțele în care în luna august 2017, administrația UASM a fost informată de către el prin notă informativă despre faptul că cazangeria UASM este verificată de către Agenția pentru supraveghere tehnică și este în totalitate pregătită pentru sezonul de încălzire.

A mai notat că abaterile pretinse comise de către el constau și în faptul lipsei aprovizionării cu apă caldă.

În acest context, a subliniat recurentul că, mai bine de 20 de ani în sistemele învechite, cu un termen de exploatare care depășește 200% din cel stabilit de către producător pe perioada în care nu se livrează energie termică sistemul este lipsit de agentul termic propriu zis lipsește lichidul din țevile care ar putea asigura prepararea apei calde.

La 27 februarie 2020, în adresa intimațiilor Universitatea Agrară de Stat din Moldova și Confederația Națională a Sindicatelor din Moldova a fost expediată copia cererii de recurs depusă de Ivan Manziuc, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (f. d. 88 vol. II), fiind recepționată de către intimați la 4 martie 2020, ceea ce se atestă prin avizul de recepție anexat la actele cauzei (f. d. 94, 95 vol. II).

Până la data stabilită pentru examinarea recursului, în adresa Curții Supreme de Justiție nu a parvenit referința prin care intimații să-și expună poziția față de temeiurile recursului.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că la 23 decembrie 2019, recurentul Ivan Manziuc a recepționat copia deciziei recurate, fapt ce se confirmă prin cerere (f. d. 78 vol. II).

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 3 februarie 2020 în termenul legal.

În conformitate cu art. 444 CPC, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a admite recursul, de a casa decizia instanței de apel cu remiterea cauzei spre rejudecare în instanța de apel din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze integral decizia instanței de apel și să trimită cauza spre rejudecare în instanța de apel o singură dată dacă eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

În conformitate cu art. 432 alin. (4) CPC, săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

După cum rezultă din materialele cauzei, Ivan Manziuc înaintând acțiunea în judecată împotriva Universității Agrare de Stat din Moldova, cu ulterioarele concretizări, a solicitat anularea ordinelor nr. 179 din 3 august 2017 și nr. 202 din 1 septembrie 2017 emise de Universitatea Agrară de Stat din Moldova în partea ce se referă la el, restabilirea lui în funcția deținută în cadrul Universității Agrare de Stat din Moldova până la 1 septembrie 2017, obligarea pârâtului de a achita salariul stabilit conform contractului de exploatare și deservire a cazangeriei și rețelelor termice al complexului din 1 ianuarie 2010, începând cu 1 mai 2017 până la 1 septembrie 2018 în sumă de 117 000 de lei, încasarea din contul pârâtului în beneficiul lui a sumei de 27 000 de lei pentru compensarea concediilor de odihnă nefolosite de către el pentru ultimii 3 ani de activitate, a sumei de 75 000 de lei cu titlu de prejudiciu moral și a cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 5 000 de lei.

Fiind investită cu judecarea cauzei, prima instanță a admis acțiunea parțial, a anulat ca fiind ilegal punctul 1 din ordinul nr. 179 din 3 august 2017 în partea aplicării în privința lui Ivan Manziuc a sancțiunii disciplinare sub formă de mustrare aspră și punctul 3 din ordinul nr. 202 din 1 septembrie 2017 în partea eliberării din funcție a șefului cazangeriei, Ivan Manziuc, l-a restabilit pe Ivan Manziuc în funcția de șef al cazangeriei, începând cu 1 septembrie 2017 și a obligat Universitatea Agrară de Stat din Moldova să calculeze și să achite lui Ivan Manziuc salariul pentru absența forțată de la muncă în mărime nu mai mică decât salariul mediu al salariatului pentru perioada de la 1 septembrie 2017 până la 15 martie 2019. A fost încasată de la Universitatea Agrară de Stat din Moldova în folosul lui Ivan Manziuc suma 7 500 de lei cu titlu de prejudiciu moral. În rest, în partea încasării compensației pentru concediile de odihnă nefolosite acțiunea a fost respinsă.

Judecând apelurile declarate de către Ivan Manziuc și Universitatea Agrară de Stat din Moldova, instanța de apel a respins apelul declarat de Ivan Manziuc, a admis apelul declarat de Universitatea Agrară de Stat din Moldova și a casat hotărârea primei instanțe, pronunțând o nouă hotărâre, prin care a respins acțiunea integral.

Verificând legalitatea deciziei contestate în raport cu prevederile aplicabile la caz și criticile aduse în recurs, instanța de recurs constată că soluția a fost dată de către instanța de apel fără elucidarea pe deplin a circumstanțele cauzei și fără determinarea exactă a naturii juridice a litigiului, criteriu, care presupune prin sine lămurirea completă și certă a situației de fapt sub toate aspectele invocate.

În susținerea acestei concluzii se vor reține prevederile art. 373 alin. (1) și (2) CPC, potrivit cărora instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referințelor și obiecțiilor înaintate, legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt și aplicarea legii în primă instanță. În limitele apelului, instanța de apel verifică circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea cauzei, apreciază probele din dosar și cele prezentate suplimentar în instanță de apel de către participanții la proces.

Reieșind din limitele judecării apelului consfințite în norma enunțată, instanța de recurs reține că contrar acestor prevederi legale, instanța de apel judecând apelurile a trecut în mod superficial asupra circumstanțelor cauzei, precum și

materialului anexat la dosar, fără a examina sub toate aspectele legalitatea și temeinicia hotărârii supuse apelului, în raport cu regulile și legislația în vigoare.

Astfel, se constată că, instanța de apel la adoptarea soluției sale de respingere a acțiunii lui Ivan Manziuc, a reținut în linii generale faptul că șeful cazangeriei Universității Agrare de Stat din Moldova Ivan Manziuc nu a respectat cerințele și exigențele impuse de legislația muncii, nu s-a conformat cerințelor legale înaintate și impuse de angajat, a admis abateri și omisiuni indicate în notele informative întocmite de responsabilii desemnați de angajatorul Universitatea Agrară de Stat din Moldova, prin urmare instanța de apel a concluzionat că Ivan Manziuc a neglijat obligațiile sale de serviciu, prin ce a admis încălcarea repetată a disciplinei muncii.

La fel, instanța de apel în linii generale a reținut că abaterea disciplinară admisă de Ivan Manziuc se încadrează în prevederile art. 86 alin. (1) lit. g) Codul muncii, adică încălcarea repetată, pe parcursul unui an, a obligațiilor de muncă, dacă anterior salariatul a fost sancționat disciplinar, pentru care fapt legea prevede concedierea angajatului.

Ca urmare, se constată că instanța de apel, care avea obligația să verifice legalitatea și temeinicia hotărârii atacate prin prisma argumentelor invocate în apel și prevederilor legale aplicabile speței, s-a expus doar cu privire la temeinicia în fond a ordinelor contestate de către Ivan Manziuc, *fără a efectua controlul hotărârii primei instanțe sub aspectul respectării de către angajator a procedurii de eliberare din funcție a lui Ivan Manziuc*, motivare pe care de fapt și-a argumentat soluția prima instanță.

Or, în acest context este necesar de menționat că la concedierea salariatului din motivul încălcării repetate a obligațiilor de muncă, instanța de judecată este obligată să verifice dacă la aplicarea repetată a sancțiunii disciplinare angajatorul a ținut cont de gravitatea abaterii disciplinare comise și de alte circumstanțe obiective, dacă a fost respectat termenul de aplicare a sancțiunii disciplinare, dacă concedierea a avut loc cu consultarea prealabilă a organului sindical, dacă angajatorul a cerut în scris salariatului o explicație scrisă privind fapta comisă ș.a., adică respectarea dispozițiilor art. 206-211 Codul muncii, prevederi care au fost trecute cu vederea de către instanța de apel.

În acest sens, este relevant ca instanța de judecată să verifice circumstanțele de fapt ce au stat la baza aplicării sancțiunii prin prisma procedurii legale de constatare a abaterii disciplinare în cumul cu procedura emiterii ordinului de sancționare.

Astfel fiind, cele menționate mai sus, direct indică la examinarea superficială a apelurilor, fără a fi supusă controlului temeinicia și corectitudinea soluției date de prima instanță prin prisma prevederilor legale, aplicabile cazului.

În conexiunea celor relatate, se constată că soluția instanței de apel nu conține o argumentare clară din care să rezulte certitudinea adoptării soluției la care s-a ajuns, având o motivare superficială, fără a fi abordate toate aspectele importante în speță, respectiv instanța de recurs fiind în imposibilitatea să exercite controlul judiciar asupra unei asemenea soluții și să verifice temeinicia și legalitatea hotărârii atacate cu privire la oricare dintre motivele prevăzute de lege.

În concluzie și în sensul 6§1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, instanța de recurs ține să

menționeze că instanțele de judecată, trebuie, să indice cu suficientă claritate motivele pe care-și întemeiază hotărârile, iar având în vedere caracterul determinant al concluziilor sale să precizeze noțiunile, ce implică o apreciere a faptelor supuse examinării.

De asemenea, noțiunea de proces echitabil impune ca instanța de judecată să nu-și motiveze doar sumar hotărârea sa, ci să examineze efectiv problemele esențiale care-i sunt supuse aprecierii și să nu se mulțumească de a proba pur și simplu concluziile uneia dintre părți.

Față de toate aceste considerente, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul, de a casa integral decizia instanței de apel și de a remite cauza spre rejudecare în instanța de apel, deoarece eroarea judiciară nu poate fi corectată de instanța de recurs.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să țină cont de cele menționate și rejudecând cauza, să emită o hotărâre întemeiată și legală.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

decide:

Se admite recursul declarat de Ivan Manziuc, reprezentat de avocatul Radu Rusanovschi.

Se casează decizia din 17 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Ivan Manziuc împotriva Universității Agrare de Stat din Moldova cu privire la anularea ordinelor de sancționare disciplinară, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru perioada lipsei forțate de la serviciu și a indemnizației și repararea prejudiciului moral, cu remiterea cauzei pentru rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, de un alt complet de judecători.

Decizia nu se supune niciunei căi de atac.

Președintele ședinței,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru

Dumitru Mardari

Nicolae Craiu